

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **K., spol. s r. o., so sídlom S. IČO: X., o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty**, na odvolanie konkurzného veriteľa **F. N. M. S. R., D.**, právne zast. Mgr. D. M. S., advokátkou, Advokátska kancelária S. & P., s. r. o., D., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. marca 2010, č. k. 47-24 K 473/98-Že-904, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. marca 2010, č. k. 47-24 K 473/98-Že-904 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením zo dňa 08. 03. 2010 Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty úpadcu K., spol. s r. o., so sídlom S.. Správkyňi konkurznej podstaty JUDr. J. G. uložil povinnosť, aby po právoplatnosti rozhodnutia do 15 dní vykonala rozvrh a do 15 dní podala súdu písomnú správu o realizácii rozvrhu.

V odôvodnení rozvrhového uznesenia konkurzný súd uviedol, že vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu K., spol. s r. o., S. správkyňa konkurznej podstaty podaním zo dňa 15. 02. 2010 a doplnením zo dňa 26. 02. 2010 navrhla, aby súd vydal rozvrhové uznesenie. Konkurz na majetok úpadcu súd vyhlásil uznesením č. k. 47-24 K 473/98 zo dňa 02. 03. 2000. Konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správkyne súd prejednal a schválil na pojednávaní dňa 19. 01. 2005, pričom voči konečnej správe a vyúčtovaniu neboli podané námietky. Ďalej uviedol, že dňa 27. 11. 2006 súd vydal rozvrhové uznesenie, voči ktorému sa odvolali konkurzní veritelia S. E., a. s., Ž. a F. N. M. S. R., B.. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 21. 11. 2007, č. k.

3 Obo 15/07 uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. 11. 2006 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Správkyňa konkurznej podstaty podaním zo dňa 15. 02. 2010 a doplnením zo dňa 26. 02. 2010 v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. 11. 2007 súdu predložila návrh rozvrhového uznesenia. Následne súd uznesením zo dňa 08. 03. 2010 podľa ust. § 30 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) rozhodol o rozdelení výťažku podľa poradia stanoveného v ust. § 32 ZKV a zároveň správkyňi uložil povinnosť poukázať veriteľom priznané čiastky.

Proti rozvrhovému uzneseniu sa odvolal konkurzný veriteľ F. N. M. S. R., B. (ďalej len „F. S.“). V odvolaní uviedol, že v poradí druhé rozvrhové uznesenie opakovane vykazuje závažné nedostatky, pričom vychádza z nedostatočného a nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa sa v rozvrhovom uznesení nevysporiadal s dôvodmi odvolania konkurzného veriteľa - F. S. proti prvému rozvrhovému uzneseniu a vydal druhé rozvrhové uznesenie, v ktorom absentuje akékoľvek odôvodnenie, z dôvodu ktorého napadnuté rozvrhové uznesenie považuje za nepreskúmateľné.

Poukázal na to, že v bode I. rozvrhového uznesenia - pohľadávky proti podstate súd rozhodol o doplatení časti odmeny správkyne v sume 811,99 €. Po preskúmaní podkladov v konkurznom spise odvolateľ zistil, že správkyňa si po schválení konečnej správy (neuvádza kedy) už vyplatila sumu 46 298,78 € (1 394 788,-- Sk) napriek tomu, že v uznesení o konečnej správe súd schválil správkyňi konkurznej podstaty odmenu v sume 1 391 950,-- Sk. Namietá preto schválenie doplatku odmeny správkyne, ktorý ako predpokladá, súd priznal správkyňi z titulu prírastku úrokov na účte úpadcu. Odvolateľ sa domnieva, že správkyňa opakovane nepostupovala správne, ak na výpočet doplatku odmeny aplikovala vyhlášku č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení zákona č. 389/2001 Z. z. napriek tomu, že prieskumné konanie bolo skončené dňa 12. 10. 2000, a teda novelizované znenie ustanovenia § 7 sa na konkurz úpadcu nevzťahuje. Tiež sa domnieva, že správkyňa nemá žiadnu zásluhu na tom, že na účte úpadcu prirástli úroky. Naopak, úroky na účte úpadcu prirástli len z dôvodu, že správkyňa opakovane predkladala súdu neúplné a nesprávne podklady pre nové rozvrhové uznesenie a súd vo veci nekonal, v dôsledku čoho správkyňa a aj súd svojou nečinnosťou spôsobujú zbytočné prieťahy v konaní. Podľa jeho názoru prírastok na účte úpadcu z titulu úročenia finančných prostriedkov (odmenu si správkyňa vyplatila) by mal slúžiť výhradne na uspokojenie konkurzných veriteľov. Súd sa mal zaoberať skutočnosťou, na ktorú odvolateľ súd už

upozornil, a to, že správkyňa v období od 27. 11. 2006 do 30. 11. 2008 nevedla finančné prostriedky úpadcu na bankovom účte, čím ukrátila konkurzných veriteľov o úrokové výnosy v prípade uloženia hotovosti na bankových termínovaných vkladoch, pričom správkyňa nezdôvodnila spôsob, akým počas dvoch rokov nakladala s finančnými prostriedkami úpadcu.

Odvolaateľ ďalej poukázal na bod II. rozvrhového uznesenia, v ktorom súd priznal oddelené uspokojenie pre konkurzného veriteľa F. S. (por. č. 72) v sume 12 057,60 € (363 247,26 Sk), pričom vychádzal z predložených podkladov, v ktorých správkyňa opakovane uplatnila na ťarchu oddelených veriteľov nepreskúmateľné odpočítateľné položky. Domnieva sa, že dnes ani nie je reálne možné po tak dlhom časovom odstupe od speňaženia založených vecí (r. 2000 - 2002) hodnoverne preukázať, v akom rozsahu výdavky správy súviseli so správou a speňažením založeného majetku, napr. vyplatené mzdy, odmeny za pracovnú činnosť, ostatné pracovné nároky, sťahovacie náklady, resp. iné položky, ktoré správkyňa uviedla v podkladoch pod označením IV. Má za to, že v prípade, ak nebol vydaný výťažok oddeleným veriteľom bezprostredne po speňažení založených vecí, kedy bolo možné takéto výdavky presne špecifikovať, súd môže zaťažiť oddelených veriteľov len takými položkami, ktoré so speňažením založenej veci preukázateľne súvisia (inzeráty, znalecké posudky, daň z nehnuteľností, poisťné, podiel na odmene správcu). Z toho dôvodu namieta preto, aby na ťarchu oddeleného veriteľa neboli účtované výdavky na „údržbu a archiváciu dokladov“ (registratúrne záznamy bez trvalej archívnej hodnoty). Ustanovenie § 66k ZKV sa na predmetné konkurzné konanie nevzťahuje a správkyňa mala takéto výdavky uhradiť na ťarchu príjmov dosiahnutých inou činnosťou.

Ďalej v odvolaní uviedol, že súd v rozvrhovom uznesení nepriznal odvolateľovi oddelené uspokojenie z výťažku vydaného do konkurznej podstaty exekútorom M. S. a túto skutočnosť žiadnym spôsobom neodôvodnil. Nepriznanie nároku neodôvodnila ani správkyňa v podkladoch pod označením III. a IV. predložených súdu, a to napriek tomu, že tento nárok už skôr v prospech odvolateľa priznala v podkladoch pod označením II. Z listinných dôkazov, ktoré sú založené v konkurznom spise (č. I. 813) je zrejmé, že v exekúcii Ex 347/98 M. S. speňažil nehnuteľnosti úpadcu evidované na liste vlastníctva č. X., kat. územia M., novovytvorené geometrickým plánom č. 24/99 z parcely č. X. (novovytvorené parcely č. X., X., X. X., X., X.). Parcela č. X. zabezpečovala pohľadávku odvolateľa na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. X. pričom vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V X. Oddelené uspokojenie na základe predmetnej zmluvy si odvolateľ uplatnil riadne

prihláškou zo dňa 22. 05. 2000. Má za to, že rozdelenie parciel nemá za následok zánik záložného práva a odvolateľ preto má nárok na oddelené uspokojenie v celej sume 32 979,92 € (993 553,-- Sk), ktorá bola do konkurznej podstaty vydaná exekútorom M. S. S odvolaním sa na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje za potrebné dodať, že správkyňa mala od exekútora vymáhať vydanie celej sumy výt'azku z exekučnej dražby do konkurznej podstaty a zároveň bola povinná skúmať, či suma 632 349,60 Sk, zadržaná exekútorom, zodpovedala zákonnému nároku exekútora na trovy exekúcie.

Podľa názoru odvolateľa rozvrhovým uznesením bolo porušené jeho zákonom chránené právo na uspokojenie pohľadávky z výt'azku speňaženia založenej veci, preto navrhol, aby odvolací súd rozvrhové uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Správkyňa konkurznej podstaty v stanovisku k odvolaniu uviedla, že námietky konkurzného veriteľa - odvolateľa považuje za neopodstatnené.

K otázke odmeny správkyne (a teda aj aplikácie vyhlášky č. 493/1991 Zb.) uviedla, že k tejto námietke zaujal už stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 21. 11. 2007 (viď str. 12 uznesenia), podľa ktorého námietku smerujúcu k výške odmeny správkyne mohol odvolateľ namietat' v odvolaní proti konečnej správe a vyúčtovaniu odmeny a výdavkov správcu. Správkyňa si svoju odmenu v schválenej konečnej správe uplatnila v zmysle ust. § 6 a § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb., pričom základom pre určenie odmeny je suma, získaná speňažením konkurznej podstaty a suma získaná pri výkone správcu po odpočítaní nákladov súvisiacich s dosiahnutím príjmu. Do sumy získanej pri výkone funkcie správkyne bola riadne zaradená aj suma získaná z úrokov, z ktorej boli odpočítané bankové poplatky a daň z úrokov. Ten istý výpočet bol použitý aj pri výpočte doplatku odmeny, kde základom pre výpočet odmeny bola suma získaných úrokov za ďalšie obdobie - po schválení konečnej správy do vydania rozvrhového uznesenia, po odpočítaní bankových poplatkov a dane z úroku.

Vo vzťahu k námietke, že po dlhom časovom odstupe nie je reálne možné preukázať, v akom rozsahu výdavky správy súviseli so správou a speňažením majetku, správkyňa poukázala na skutočnosť, že počas celého konkurzného konania je riadne vedené účtovníctvo úpadcu a všetky výdavky sú riadne zaúčtované. Preukaznosť účtovníctva a výdavkov je

nepochybná, výdavky boli riadne schválené dozorujúcim súdom na základe konečnej správy, v ktorej boli všetky výdavky riadne vyčíslené. Taktiež ďalšie výdavky (po schválení konečnej správy do vydania rozvrhového uznesenia) boli vyčíslené súdu a doklady sú zavedené v účtovníctve. Poukázala tiež na to, že tieto ďalšie výdavky nemajú žiadny vplyv na výšku odpočítateľných položiek pri založených veciach, pretože výdavky, ktoré boli odpočítané pri založených veciach, sa týkali len obdobia, v ktorom boli založené veci speňažované (a nie obdobia celého konkurzného konania). Uviedla, že listom zo dňa 10. 06. 2008 predložila súdu podklady pre vydanie rozvrhového uznesenia, v rámci ktorých v bode I. pri výpočte výťažku oddeleným veriteľom vychádzala výlučne len z výšky speňaženia po odpočítaní nákladov na znalecké posudky, inzerciu, poplatok za konkurz a odmenu a náklady správcu. V zmysle pokynu súdu prepracovala podklady pre vydanie rozvrhového uznesenia a následne listom zo dňa 15. 10. 2008 doplnila pod bodom b/ odpočítateľné položky - náklady na správu nehnuteľností, ktoré boli predmetom záložného práva.

K námietke, že veriteľovi nebolo priznané uspokojenie z výťažku vydaného do konkurznej podstaty exekútorom M. S. za speňaženie majetku v EX 347/98, a to novovytvorených parciel, uviedla, že veriteľ F. S. si v prihláške neuplatnil záložné právo k novovytvoreným parc. č. X., X., X. X., X. a X.. Po opätovnom preverení prihlášky veriteľa, konzultácii s dozorujúcou sudkyňou a s poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu nenavrhol výťažok (vydaný do konkurznej podstaty súdnym exekútorom M. S.) vydať veriteľovi – F. S. práve z dôvodu, že tento si neuplatnil záložné právo k parcelám, ktoré boli predmetom exekúcie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého uznesenia v medziach dôvodov, uvedených v odvolaní dospel k záveru, že sú splnené zákonné dôvody na jeho zrušenie.

Napadnutým rozvrhovým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o rozdelení výťažku z predaja majetku z konkurznej podstaty úpadcu K., spol. s r. o., so sídlom S. O rozdelení výťažku rozhodol podľa poradia stanoveného v ust. § 32 ZKV a správkyňi uložil povinnosť poukázať veriteľom priznané čiastky v lehote, ktorú stanovil správkyňi konkurznej podstaty na splnenie tejto povinnosti.

Proti rozvrhovému uzneseniu sa odvolal oddelený konkurzný veriteľ F. S., ktorý okrem konkrétnych námietok uvedených v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa vydal v poradí druhé rozvrhové uznesenie, v ktorom absentuje akékoľvek odôvodnenie, z dôvodu ktorého napadnuté rozvrhové uznesenie je nepreskúmateľné.

Predpokladom pre vydanie rozvrhového uznesenia podľa ust. § 30 ods.1 ZKV je právoplatné uznesenie, ktorým konkurzný súd schválil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty. Rozvrhové uznesenie je svojou povahou rozhodnutím vo veci samej, pretože až na základe rozvrhu dochádza k usporiadaniu majetkových pomerov úpadcu (čo podľa ust. § 1 ods.1 ZKV je jeho účelom) a k dosiahnutiu pomerného uspokojenia veriteľov z majetku úpadcu patriaceho do jeho konkurznej podstaty (čo podľa ust. § 2 ods. 2 ZKV je cieľom konkurzu).

V predmetnej konkurznej veci je nesporné, že konečná správa a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správkyne konkurznej podstaty boli schválené uznesením súdu zo dňa 19. 01. 2005 v spojení s opravným uznesením zo dňa 02. 11. 2005, pričom uznesenie o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správkyne nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16. 03. 2005 (podľa doložky vyznačenej súdom na uznesení na č. 1. spisu 595). Z obsahu spisu tiež vyplýva, že proti konečnej správe, resp. vyúčtovaniu odmeny a výdavkov správkyne konkurznej podstaty neboli podané žiadne námietky. Právoplatné uznesenie súdu o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správkyne sa tak stalo právnym podkladom pre vydanie rozvrhového uznesenia, pretože týmto uznesením je určená suma na rozdelenie veriteľom, odmena a výdavky správkyne konkurznej podstaty (ust. § 30 ods. 1 ZKV). Dňa 27. 11. 2006 súd prvého stupňa vydal rozvrhové uznesenie, ktoré na odvolanie dvoch konkurzných veriteľov Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Správkyňa konkurznej podstaty v podaní zo dňa 15. 02. 2010 (č. 1. spisu 885) predložila súdu návrh na vydanie rozvrhového uznesenia, ktorý doplnila podaním zo dňa 26. 02. 2010 (č. 1. spisu 899). Na ich základe súd prvého stupňa následne dňa 08. 03. 2010 vydal napadnuté rozvrhové uznesenie, ktoré pre nedostatočné odôvodnenie je zo strany odvolacieho súdu nepreskúmateľné, pretože nespĺňa náležitosti predpokladané ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 a § 169 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého súd v odôvodnení stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a posúdi zistený skutkový stav

podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Iba takéto odôvodnenie je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy S. a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 21. 11. 2007 vytkol súdu prvého stupňa zistené nedostatky vo vzťahu k oddelenému veriteľovi F. S. a uložil mu povinnosť zaoberať sa nimi. Z odôvodnenia rozvrhového uznesenia zo dňa 08. 03. 2010 vyplýva, že súd prvého stupňa sa nimi vôbec nezaoberal. Nedostatočné odôvodnenie rozvrhového uznesenia tak založilo nepreskúmateľnosť rozhodnutia v odvolacom konaní, v ktorom odvolateľ F. S. opätovne uplatnil takmer tie isté námietky, ktoré uplatnil proti rozvrhovému uzneseniu zo dňa 27. 11. 2006 a posúdením ktorých, vrátane právneho posúdenia, sa súd prvého stupňa v odôvodnení rozvrhového uznesenia zo dňa 08. 03. 2010 vôbec nezaoberal.

Z právoplatného uznesenia o schválení konečnej správy, odmeny a výdavkov správkyne (č. 1. spisu 595 a 620) vyplýva, že súd prvého stupňa schválil príjmy konkurznej podstaty v sume 9 484 832,89 Sk, hotové výdavky správkyne v sume 37 603,60 Sk, odmenu správkyne v sume 1 391 950,-- Sk, celkové výdavky správkyne (odmena a hotové výdavky) v sume 4 506 493,04 Sk a sumu určenú na uspokojenie veriteľov 4 978 339,85 Sk. Tieto súdom schválené sumy a správkyňou predložený návrh na rozvrh sú základom pre vydanie rozvrhového uznesenia. Pokiaľ správkyňa v návrhu na rozvrh uviedla iné (vyššie) príjmy, výdavky, odmenu správkyne a pod., ako vyplývajú zo schválenej konečnej správy, odmeny a výdavkov správkyne konkurznej podstaty, konkurzný súd je povinný preskúmať správnosť správkyňou navrhnutých finančných čiastok, určených na rozvrh a zaujať k nim svoje stanovisko v odôvodnení rozvrhového uznesenia tak, aby odôvodnenie tohto uznesenia bolo vecne odôvodnené a tým aj preskúmateľné v prípadnom odvolacom konaní.

Keďže súd prvého stupňa vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval, z dôvodu ktorého je napadnuté rozvrhové uznesenie pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné a keďže napadnutým rozvrhovým uznesením a konaním, ktoré mu predchádzalo, bola postupom súdu prvého stupňa účastníkovi konania - konkurznému veriteľovi F. S. odňatá možnosť konať pred súdom, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozvrhové uznesenie zrušil podľa ust. § 221 ods.1 písm. f/ O. s. p. a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom okrem iného bude potrebné preskúmať, posúdiť a následne v rozhodnutí odôvodniť správkyňou uplatnený doplatok odmeny v sume 811,99 Eur z titulu prírastku bankových úrokov na účte úpadcu (za obdobie od schválenia

konečnej správy do 31. 01. 2010), výšku oddeleného uspokojenia 12 057,60 Eur pre F. S. ako veriteľa s právom na oddelené uspokojenie, so zreteľom na námietku tohto oddeleného veriteľa, že správkyňa uplatnila na ťarchu oddeleného veriteľa odpočítateľné položky nesúvisiace so správou a speňažením založených vecí a ďalej námietku, že F. S. má nárok na oddelené uspokojenie v celej sume 32 979,92 Eur, ktorá bola do konkurznej podstaty vydaná súdnym exekútorom M. S.

Vzhľadom na značný časový odstup od právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy odvolací súd doporučuje, aby konkurzný súd v súčinnosti so správkyňou konkurznej podstaty a prípadne aj namietajúcim konkurzným veriteľom F. S. pred vydaním rozvrhového uznesenia vyvinul maximálne úsilie za účelom odstránenia nejasností, nezrovnalostí, prípadne rozporov týkajúcich sa správkyňou predloženého návrhu na rozvrh a jeho podkladov, z ktorých tento návrh vychádza tak, aby mohlo dôjsť k naplneniu cieľu konkurzného konania, t.j. k uspokojeniu konkurzných veriteľov na základe súdom vydaného rozvrhového uznesenia podľa poradia stanoveného v ust. § 32 ZKV.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. februára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová